JE MAINTIENDRAI.

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XIII. ZATURDAG den 26sten NOVEMBER, 1825. N. 47

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Z. M. den Koning der Nederlanden, door De Wed. W. Lee.

UIT UTRECHTSCHE KOURANTEN.

Konstantinopel 10*den Aug.*—De bezwaren welke de Reis Effendi tegen den Engelschen gezant alhier, den heer Turner, heeft, zyn door andere tydingen nog vermeerderd geworden, als onder anderen, dat 17 Engelsche ingenieur officiers, kort voor de verschyning van den Kapadan Pacha vóór Missolonghi, in die vesting zyn gekomen, om ter verdediging mede te werken. Deze gebeurtenis doet by de Frankische kooplieden het denkbeeld ontstaan, dat Engeland het oogmerk heeft om de Grieksche zaak te ondersteunen, te meer daar de Engelsche vloot zich in den Archipel by Napoli di Romania geconcentreerd heeft, en kortlings nog gelden van de Engelsche geldleening te Hydra zyn aangebragt.

Korfu, 13*den Aug.*—De Grieksche vloot, welke in de wateren van Missolonghi verschenen is, heeft nieuwe voordeelen op de Turken behaald; het is haar gelukt twee groote vyandelyke schepen te verbranden en eene brik te bemagtigen. De Turksche vloot was naar Wlona vertrokken, werwaarts dezelve door de Grieksche vloot vervolgd werd.

Gisteren kwamen verscheidene vaartuigen van Preveza en Calano, alhier aan, de tyding brengende, dat de Grieksche troepen, welke zich in de streken van Salona bevonden, ter hulpe van Missolonghi zyn toegesneld. Den 7 Augustus zyn de Turken onverwachts aangevallen, met dat gevolg, dat de geheele bagagie der Turken, in handen der Grieken gevallen is, welke de vlugtende Turksche armee tot Wlacorg vervolgd hebben.

Een brief van Ragusa meldt, dat Jussuf Pacha, uit Patras tot Korinthe is doorgedrongen en die forteres gesommeerd had van zich over te geven. Deze, alle soort van voorstellingen verworpen hebbende, en de Turken kennis hebbende gekregen van de nadering van een Grieksch korps, hebben de stad Korinthe, welke open en van de vesting verwyderd ligt, in brand gestoken, en zyn naar Vostizza vertrokken. Zy hadden niet tot Argos kunnen doordringen.

Stockholm, 19*den Aug.*—Omtrent de expeditie dat drie oorlogschepen, welke door het handelhuis, Michaelson en Benedicks van het gouvernement gekocht zyn, is nog niets met zekerheid bestemd: alhoewel de land, en zee officieren terug ontboden zyn, denkt men echter dat de koop in kracht zal blyven en de expeditie weldra van Karlskrona zal uitloopen.

Den 26*sten Augustus.*—Omtrent de expeditie der drie door het handelhuis Michaelson en Benedikz gekochte oorlogschepen, is nog niets met zekerheid bekend. Het aanwerven van manschappen voor dezelve gaat intusschen onafgebroken voort,

Trieste, 19*den Augustus.*—van Ibrahim Pacha wordt alleen gemeld dat hy zich by Tripolitza bevindt.

(Het ware te wenschen dat Ibrahim aldaar nog eenigen tyd werkeloos bleef, en dat Missolonghi de belegering uithield, tot dat lord Cochrane met zyn eskader uit Engeland ter verdediging der Grieksche zaak kwam opdagen.)

Den 20*sten Aug.*—Te Koron en Modon bleef de pest heerschen; men verzekert dat reeds het grootste gedeelte der aldaar bevindende Egyptenaren en Turken, weggerukt zyn. Ibrahim Pacha, wordt in deze berigten gezegd, bevindt zich steeds naby Tripolitza; doch van zynen toestand en voornemens wordt geene melding gemaakt.

Den 21*sten Aug.*—De pest welke te Modon en Coron verschrikkelyk woedt, heeft den toestand van Ibrahim verergerd, te meer dewyl de pest ook onder de troepen van Hussein Bai, welke ter zyner versterking zyn aangebragt, is uitgebroken.

Den 22*sten Aug.*—Het getal der Engelsche schepen in de haven van Napoli di Romania, is aanmerkelyk vermeerderd. De bevelhebber Hamilton heeft nieuwe instructien uit Londen ontvangen, en schynt met de leden der Grieksche regering in zeer goede verstandhouding te staan.

Men verneemt dat het Grieksche gouvernement wederom 1,800,000 piasters aan goud van de Engelsche geldleening heeft ontvangen.

Den 24*sten Aug.*—Overeenstemmende brieven uit Korfu van den 11den, en van Zante van den 6den Augustus melden en bevestigen, dat op den 21sten July O. S. (2den Aug.) den tweeden storm op Missolonghi door Reschid Pacha van de land zyde, en door den Kapadan Pacha van de zeezyde, ondernomen is geworden. De Grieksche berigten berekenen de Turksche magt te land op 30,000 man, welke den aanval hebben gedaan, en zich in de 104 booten en op de vloot bevindende Turken op 4000 man. De bezetting heeft allen aanval dapperlyk afgeslagen, en Miauli, welke met een Grieksch eskader toegesneld was, heeft gedurende den storm een Turksch fregat en twee brikken verbrand, en eene andere brik, benevens 9 barken of booten met troepen, genomen. Het verlies der Turken wordt op 9000 man begroot, De Kapadan Pacha zoude zich naar Patras begeven hebben, en schynt hierop de waters van West Griekenland geheel verlaten te hebben, dewyl men hem, volgens brieven uit Zante van den 6 Augustus, by dat eiland gezien heeft, zuidwaarts koers houdende. Alvorens de Turken den tweeden storm ondernamen, hadden agenten van eene der Europische mogendheden, de inwoners van Missolonghi tot overgave pogen te overreden, hen verzekerende dat de opstand op Morea volkomen gedempt was. De Grieken sloegen echter geen geloof aan deze verzekering en verklaarden te overwinnen of te sterven. De goelet waarop zich deze Europische agenten bevonden, was hierop uit de haven naar de reede vertrokken, en was aanschouwer van de nederlaag der Turken.

Den 27*sten Augustus.*—De tydingen blyven omtrent de Grieksche zaak zeer onzeker, vooral ten opzigte van Morea. Het is niet te twyfelen dat wanneer de Grieken alleen met Turken te doen hadden, deze reeds lang van Morea zouden verdreven zyn; doch de ongeoefende Grieken zyn geenszins bestand tegen de geregelde troepen van Ibrahim Pacha, welke door Europesche en vooral Fransche officieren geoefend en aangevoerd worden. De anders moedige Grieken zien dat zy tegen de geveldé bajonetten en de digte drommen der Egyptenaren weinig vermogen, en worden te nedergeslagen. Uit de rapporten van Colocotroni blykt dat hy by den slag te Tricorpha, een groot verlies heeft geleden en vele dappere bevelhebbers heeft verloren, welk verlies hy toeschryft aan de lafheid der Corintiers en Calavriten.

Madrid, 23*sten Aug.*—Alvorens Bessieres Madrid verliet, had hy verscheiden agenten in de provincie Guadalaxara gezonden, om de gemoederen op te zetten, en de ongerymdste geruchten te verspreiden, als onder anderen, dat de steen der Constitutie te Madrid was hersteld, dat de koning zich naar Frankryk begaf, enz.

Bessieres heeft de stad Signenzo niet durven binnen trekken, en reeds vóór zyne komst aldaar, was hy door de meeste zyner aanhangelingen, verlaten; slechts met 22 á 23 ruiters, trok hy naar het gebergte van Reboller, doch werd door den kolonel Albnin, op de hielen gevolgd.

Den 28*sten Aug.*—Men heeft heden twee depechen ontvangen van den generaal d'Espagna, uit deszelfs hoofdkwartier te Molina d'Arragon, waarin hy te kennen geeft, dat Bessieres en zyne medepligtigen, den 23sten in het dorp Zafrilla, door een detachement der koninklyke garde, onder bevel van den kolonel Albnin, is gevangen genomen en drie dagen daarna is gefussilleerd. De troepen hadden daarna, voorby de lyken, gedefileerd.

Bessieres had eene lyst publiek gemaakt van 17 personen, welke op alle mogelyke wyze van kant moesten gemaakt worden; de naam van den minister Zea Bermudez was de eerste op die lyst.

In den nacht van den 22sten op den 23sten dezer heeft men eene menigte arrestatien gedaan, waaronder de markies de Cardenas, grande van Spanje; de kanunnik Roxas, staatsraad; de abt Molé, kapelaan van den koning; de kanunnik Sulse, directeur van het nonnenklooster van St. Jacques, en vele andere monniken en geestelyken.

De politie bepaalt zich niet alleen tot het ontdekken van lieden, welke deel aan den opstand van Bessieres genomen hebben, maar maakt zich ook meester van de fondsen, welke moesten dienen om den opstand te bevorderen en de opstandelingen te betalen. In de beide kapittels van Cuenca en Piacencia, heeft men alleen zeven millioenen realen (1 mill. 250,000 fr.) in beslag genomen; zoo dat, wanneer dergelyke ontdekkingen in de andere kapittels van het ryk gedaan worden, de opstand van Bessieres zeer te pas zal komen om onze financien te styven. Ten zelfden tyde dat de politie te Placentia deze som opzeilde, deed zy acht kanunniken van dat kapittel gevangen nemen.

De baron d'Eroles, is in la Mancha, aan eene beroerte overleden.

Rome, 20*sten Augustus.*—Het Heilige geregt (de Inquisitie) alhier heeft voor eenigen tyd een geestelyke in verzekerde bewaring doen brengen, welke zich voor een afgezant van God uitgeeft en zegt door God zelfs gewyd te zyn. De liberalen, welke alhier, even als in Frankryk, hevig tegen de Inquisitie uitvaren, kunnen niet anders dan deze handelwys der inquisitie billyken; dewyl zoodanige personen onder voorwendsel van geestelyke verschyningen, zich aanhangers konden verwekken, en oorzaak zyn tot scheuring in de kerk. Intusschen schynt de gevangene zich weinig over zynen toestand te bekommeren. Hy is steeds in gedachten verdiept; gebruikt niets dan brood en water; niemand mag hem aanraken, zegt hy, dewyl de Eeuwige Vader hem zelve gewyd heeft; hy wil zich niet aan de gewone godsdienstige gebruiken onderwerpen; hy antwoordt niet op de vragen die hem gedaan worden; en spreekt alleen van eene orde die hy wil instellen, onder den naam van *Orde van Goddelyke Liefde.*

Weenen, 1*sten September.*—De *Oostenrykische Beobachter*, deelt berigten uit Konstantinopel van den 10den Augustus mede; volgens dezelve heeft Ibrahim Pacha de Grieken op den 5den, den 14den en den 20sten July volkomen geslagen en uiteengedreven, en stond hy weder vóór de poorten van Napoli di Romania.

Parys, 5*den Sept.*—Door een buitengewoon kourier, heeft men brieven uit Madrid van den 28sten Augustus. De gevangenneming en de teregtstelling van Bessieres was in de hoofdstad bekend. Hy en zyne medeschuldigen zyn in het hoofdkwartier van den graaf d'Espanga ter dood gebragt. Bessieres en acht zyner medepligtigen, waren bezig in een dorp hunne paarden voeder te geven, toen de kolonel Albuin aldaar aankwam. Bessieres steeg te paard, en wilde zich met de vlugt redden; doch zyn paard struikelde en hy werd gevangen genomen. By zynen val wondde hy zich aan den voet. Een zyner medgezellen is het ontkomen. De overige zeven en hy, zyn, volgens het gebruik in Spanje, drie dagen in de kapel opgesloten, en den 26sten gefusilleerd geworden.

Volgens een ander berigt uit Madrid van den 25sten Augustus, had Bessieres zich van den 20 aan den Corregidor van Molina d'Arragon, willen overgeven, voorgevende gebruik te maken van de amnestie des konings; doch ziende dat men hem mistrouwde en hem wilde arresteren, had hy de vlugt genomen.

Uit Marseille schryft men het volgende:

" Berigten uit Syrie alhier aangekomen, melden, dat de Cheick Bechir, welke in gevangenis van Acre zat, op order van den Pacha van Egypte is geworgd geworden, en dat zyn lyk, gedurende verscheidene dagen, buiten de stad, op den publicken weg, was ten toon gesteld.—Deze dappere krygsman, welke zich tegen den Pacha verzet had, is met veel gelatenheid gestorven. Hy rookte zyne pyp en was van eenige zyner bedienden omringd, toen de Sergman Babbi, zich met vier gewapende mannen vertoonde. Na hem gegroet te hebben vroeg de Cheick hem naar de reden van zyne komst. Het bevel van God en van onzen meester Abd Allah Pacha, antwoordde deze. Dit bevel is lang uitgebleven, antwoordde de Cheick; sta my toe dat ik myn gebed verrigt. Hiermede had hy spoedig gedaan en vroeg zelfs het koord, hetwelk hy tweemalen om zyn hals deed. Hierop zeide hy zeer bedaard tegen zyne beulen: Heeft uw meester geen beter koord in zyn serail dan dit?

" De Emir Becher heeft eene grootere wraak op de prinsen van zyne familie genomen, welke de party van Cheick Bechir, genomen hadden. Hy heeft hun in zyne tegenwoordigheid de oogen doen uitsteken en de tong uit den mond doen snyden, om hen meer smart en vernedering aan te doen."

Den 8*sten Sept.*—Volgens berigten uit Madrid, heeft de koning aan verscheiden personen, welke zich in het vervolgen van Bessieres verdienstelyk gemaakt hebben, ridder orden uitgedeeld, als onder anderen aan den generaal d'Espagna, den generaal St Roman en den kolonel Albuin.

Uit Barcelona wordt gemeld, dat aldaar verscheiden arrestatien hebben plaats gehad; onder anderen was de generaal Chambo gearresteerd en onder escorte naar Monjouy gebragt. Men meent dat hy met Bessières in verstandhouding heeft gestaan.

Uit Bayonne schryft men, in dato den 31sten Augustus, het volgende:

" Men verneemt dat de inwoners van de Spaansche provincien, Estramadura en Galicie, en in menigte naar Portugal emigreren, ten einde zich aan de vervolgingen te onttrekken wat-

ke in dit land aan de orde van den dag zyn; zy worden door de Portugezen zeer wel ontvangen."

Frankfort, 7den September — Uit den volgenden brief van Colocotroni aan den Bey van Maina, gedagteekend Caritene 7den July, blykt het dat de Mainoten of Spartanen nog in onmin met de Grieksche regering zyn, en geen deel nemen in den algemeenen oorlog tegen de Egyptenaren:

"Broeders, uwe stilzwygendheid brengt my in de grootste verlegenheid; noch ik, noch een onzer, kan daar de reden van begrypen. Sparta hetwelk steeds als sieraad van Griekenland werd beschouwd, uit hoofde van deszelfs dapperheid en heldhaftige ondernemingen, verduistert thans al deszelfs glans, door zich onverschillig in het lot van den Peloponnesus, te toonen. Intusschen kunnen de Spartanen niet langer in deze slapeloosheid blyven, maar moeten de wapenen opvatten om de vernieling van dit land te beletten; want Sparta zal ook niet door den vernielenden geessel des vyands, verschoond worden. Dat het dan ter hulpe van den Peloponnesus snelle, indien het zich zelve redden wil. Waar blyven de wapenen van Sparta, de Spartanen, hunnen moed, hunne dappere geestdrift, hunne vaderlandsliefde?

"Waarom ontwaken zy eindelyk niet? Waarom verzuimen zy deze gelegenheid, welke hun alleen de hoop kan geven om hunnen luister en hunne eer te vermeerderen? Welke nalatigheid! welke dwaasheid, welke zorgeloosheid, welke ongevoeligheid! Sparta veroorzaakt ons thans het grootste nadeel. Het ziet het vaderland op den rand van deszelfs ondergang, en komt hetzelve niet te hulp.

"Broeders, blyft niet langer in deze onverschilligheid; ontwaakt uit dezen doodlottigen slaap, en geleid Sparta naar de eer welke het wacht. Want, indien de Peloponnesus bezwykt, waarvoor God het behoede, waar zouden wy ons begeven, waar ons redden? Zoude het in Oost en West Griekenland zyn? Doch die landen zyn ook door den vyand bezet. In grotten? Aldaar zouden wy van honger en dorst omkomen. Op de bergen? Doch ook aldaar bevindt zich de vyand. Naar Sparta? Doch Sparta zal ook niet ongestraft blyven in dien de Peloponnesus onder het juk gebragt is. Naar Europa? Doch het is eene schande voor de Grieken om, even als de Joden, onder andere vrye Natien onderworpen te moeten leven. Er blyft geene andere keuze over, dan de wapenen optevatten, met moed tegen den vyand te stryden, en aldus met eere te leven, of als helden, gelyk Leonidas, en, gelyk het aan het karakter der Grieken betaamt, voor onzen godsdienst en ons vaderland, te sterven. Ik heb thans geene woorden meer om de geestdrift voor het vaderland by de Spartanen op te wekken! doch dat alle degenen welke Christenen zyn, alle degenen welke Grieksch bloed door de aderen stroomt, toesnellen tot verdediging van godsdienst en vaderland. Indien het droevig gevolg van den veldslag van Tricorpha, eenigen schrik onder de Grieken veroorzaakt heeft, dat zy dan begrypen dat zulks door hunne nalatigheid en onverschilligheid is veroorzaakt. Wy zyn thans te Caritene met 4000 man. en wachten binnen weinige dagen nog 10,000 man. Te Versena staan 9000 man, zoo dat wy hopen den vyand te zullen insluiten. Wy verwachten hulp van de Spartanen, om des te spoediger den vyand te vernietigen, ten einde, geen ander het meer wage, voet op den Peloponnesus te zetten."

Napels, 13den Augustus. — Reeds meermalen hebben wy opmerkingen gemaakt wegens de onregelmatigheden welke in de laatste jaren in het afwisselen der jaargetyden en hitte en koude, hebben plaats gehad. Ook deze zomer heeft onze opmerkingen bevestigd. Terwyl in Engeland, Frankryk Duitschland en de Nederlanden, de hitte buitengewoon is geweest, en de Thermometer van Reaumur meer dan 30 graden teekende; in Engeland de vaart met stoombooten op verscheiden kanalen, uit hoofde van gebrek aan water, is gestaakt moeten worden, en in Lyon en zelfs in de Nederlanden, werklieden op het veld door de hitte zyn omgekomen, is ons klimaat zeer matig geweest en de Thermometer heeft geen 25 graden kunnen bereiken; gewoonlyk, zelfs in de warmste dagen stond dezelve op 23 graden, en heden op 20.

Trieste, 15den Augustus. — Uit Syra schryft men in dato 3den July, dat de Grieken zeer vergramd zyn op de Turken, welke eene menigte Grieksche inwoners op Morea en elders vermoord hebben, en een Grieksch schip door toedoen van een Turk welke zich op hetzelve bevond, in de lucht gesprongen is, waarop zy uit weerwraak, vele gevangene Turken, die zy niet langer vertrouwden, hebben om het leven gebragt. De Engelsche scheepsbevelhebber Hamilton was te Hydra aangekomen, en had eene menigte gevangene Turken met het schip de Nayade naar Smirna gezonden, uit vreeze dat de wraak der Grieken ook deze mogt treffen. Het schynt of deze oorlog hoe meer en meer woedender wordt; Ibrahim Pacha, welke in het begin veel menschelykheid deed blyken, is dezen echter begonnen met alles te vuur en te zwaard te verwoesten, waarschynlyk om dat hy in den beginne gemeend heeft, dat de Grieken op Morea hem dadelyk zouden huldigen, en dit anders zynde, is hy ook van gedrag veranderd; niet alleen de gewapende Grieken, maar ook de weerloozen ontgaan niet meer het zwaard der Egyptenaren of Arabieren; eene menigte inwoners zyn daarom genoodzaakt geworden Morea te verlaten en naar de Ionische en andere eilanden te vlugten.

Madrid, 23sten Aug. — Men verneemt, dat toen Bessieres op den 17den eenige troepen by elkander had, hy eene aanspraak aan dezelve deed, welke eindigde met den uitroep: *Leve de inquisitie de dood aan de ministers en aan de vreemdelingen!* Den 18den kwam hy te Horos aan, alwaar zyne bende met 40 koninklyke vrywilligers werd versterkt; hy vertrok van daar na alvorens eene kontributie van 10 000 realen geheven te hebben. Den 19den was zyne bende te Brihuega, 400 man sterk, en van daar begaf hy zich naar Neder Arragon, werwaarts hy door eene aanzienlyke magt vervolgd werd.

Den 20sten dezer heeft de politie een priester van het klooster der Jesuiten gearresteerd, welke de thesaurier van Bessieres schynt te zyn, en by wien men eene som van 200,000 realen in goud gevonden heeft. Het belangrykste van deze arrestatie is, dat men by dezen priester eene menigte papieren gevonden heeft, waaruit blykt, dat de kapittels van alle de hoofdkerken van Spanje, en een groot getal ryke kloosters van de orden der Karthuisers, Augustynen, van St. Bernard, van St Jerome en van St. Basilius, zich verbonden hebben om een fonds van 14 millioenen realen by een te brengen, ter goedmaking der kosten van het plan, welkers uitvoering aan Bessieres is opgedragen.

De surintendent van politie, welke den 20sten dezer van St. Idefonse terug gekomen is, heeft den generaal Capape, in de gevangenis doen werpen. Deze was de eerste welke den opstand in Arragon, ten gunste van Don Carlos heeft begonnen.

Te Lozrono hebben hevige gevechten tusschen de Blancos en de Negros, plaats gehad; van wederzyden zyn vele dooden en gekwetsten gevallen. Om de rust te herstellen, heeft men troepen van Calzada moeten ontbieden.

Keulen, 30sten Augustus. — Onder de Israëlieten begint de verlichting meer en meer doortebreken. Alhier zyn 25 Israëlitische familien overeengekomen, om eenen verbeterden godsdienst in de Duitsche taal intevoeren, en den Sabbat op Zondag te vieren. De volksscholen welke de Joden te Giessen, te Homberg, te Battenberg en te Battenfeld hebben opgerigt, bewyzen dat van deze gemeenten ook eenmaal wat goeds te wachten is.

Utrecht, 10den Sept. — Professor Schuhmacher zal eene circulaire aan de sterrekundigen rondzenden, waarin hy nadere waarnemingen hoopt op te geven. Op den 24sten Aug. heeft men 3 nieuwe kometen te gelyk aan den Hemel kunnen zien, als die van den heer Biela, die van prof. Encke, en die van prof Harding.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste

INGEKLAARD— NOVEMBER.

19	golet	Newjersy, Laycock,	Philadelphia en La Guayra
	——	Overste von Scholten, Reed,	St. Thomas
21.	golet	Perseverance, Boom,	dito
	——	Dos Amigos, Rodriguez,	P. Cabello
	——	La Prueba, Pool,	Maracaybo
22.	——	Twee Vrienden, Eckmeyer,	Aruba
24.	——	Mathilda, Briche,	St. Thomas
25.	schip	Charleston, Hitchcock,	New York

UITGEKLAARD—NOVEMBER.

19.	schip	Columbia, Kurtz,	St. Jago de Cuba
	——	Sarah, Soule,	Boston
21.	golet	Overste von Scholten, Krog,	St. Thomas
23.	——	Bermudian, Gotier,	dito
	——	La Maria, Van Luyck,	Cuba
	——	Twee Broeders, Lac'é,	Aruba

PROTESTANTSCHE KERK.

Zondag den 27sten November, ter 9 ure.

Predikdienst door Ds J. Muller, A. A. Z.

☞ Het gewigt van het Brood is hetzelfde als in de voorledene Week 19 en 20 Onzen.

Met de aankomst van het Amerikaansche schip de Charleston, kapitein Hitchcock, hebben wy New York nieuwspapieren ontvangen, loopende tot den 9den dezer. Dezelven behelzen Europische tydingen tot den 12den October; welkers uittreksels onze lezers in dit nummer zullen geplaatst vinden.

Met de Charleston zyn als passagiers aangekomen Mevrouw Dewedauws Henry Basden, de Weleerwaarde Heer G. B. Bosch, en de Weledele Heer Philip Robinson.

UITTREKSELS VAN AMERIKAANSCHE NIEUWSPAPIEREN.

Het Britsche gouvernement heeft zich bemoeid met de voorgenomene expeditie van Lord Cochrane, hetzelve heeft eene proclamatie uitgevaardigd, waarin de maatregels van Lord Cochrane met de Grieksche committee als eene inbreuk op de neutraliteit beschouwd wordt. De koning beveelt aan alle zyne onderdanen, om stiptelyk in acht te nemen, de pligten van de striktste onpartydigheid, zoo wel jegens de Ottomansche Porte en de Grieken, als jegens alle andere *oorlogende mogenheden* waarmede Z. M. in vreede is. Ingevolge hiervan, wordt er in de Engelsche dagbladen gewag gemaakt dat de Grieken, in zeer veel achting by het Britsche gouvernement staan, aangezien zy, voor geene *insurgenten* meer uitgemaakt, maar wel eene *oorlogende mogenheid* genoemd worden. Wy willen hopen dat dit van geen slecht gevolg voor hunne zaak zal zyn. Wy vinden echter elders in deze papieren, een artikel welke geenzints gunstig voor de Grieken is. Men zegt dat de Grieken geheel verloren zyn, wanneer zy niet door eenige andere mogenheid bygestaan worden; want de Engelschen schynen hen te willen helpen, echter zy bemoeyen zich niet voor de Grieken, maar wel voor hun eigen belang; en de Grieken zyn in het algemeen niet genoegzaam deugdzaam en verlicht om de waarde der zaak te kennen, waarvoor zy stryden.

De Grieken hebben verscheidene Turksche vaartuigen geladen met koorn genomen, en hunne kapers beletten die, welke in de golf van de Lepanto zyn om uittekomen. De achterhoede van Redschid Pacha, wordt gedurig door hunne Guerrillas verontrust; en een misverstand heeft plaats gehad tusschen hem en Jussuf. De kapitein Pacha is naar den Archipel vertrokken, gevolgd door Miaulis en Sachtouris. Twee vaartuigen met mond en krygsbehoeften voor de Grieken zyn in overhaasting van Londen vertrokken, uit vreeze van niet verhinderd te worden door het gouvernement.

Een brief van Konstantinopelen meldt de aankomst te Smyrna van de Amerikaansche vloot; men zegt dat een persoon aldaar geland was om de vrye vaart in de Zwarte Zee te vragen voor de Amerikanen.

De Pacha van Egypte heeft een groot gedeelte van den opbrengst van zyne katoen inoogsting besteed in krygsbehoeften om tegen de Grieken gebruikt te worden; twee ladingen van congrevische voorpylen zyn van de Tames voor hem afgezonden.

De Grieksche gedeputeerden zyn te Londen aangekomen met last om de protectie van Engeland in te roepen. Een van hen is de zoon van admiraal Miaulis.

De Parysche Moniteur behelst een brief van Tangiers, dewelke meldt dat "het schynt dat de Vereenigde Staten genegen is om de staten van Morea met oorlogschepen te voorzien" hiervan trekt de Londensche Kourier het gevolg, dat de verschyning van het Amerikaansche eskader in de Middellandsche Zee en het vaste voornemen van den keizer, om oorlog te verklaren tegen alle natien die aldaar geene konsuls hebben hieraan toe te schryven is.

Het officieele protest van het Grieksche gouvernement tegen den inbreuk van hunne regten door de Oostenrykers, is gerigt aan den kommandant van de Oostenryksche oorlogs brik de Orion; en hetzelve bedreigt met een formeel addres aan zyn gouvernement in geval van verdere moeyelykheden.

Uittreksel van eenen brief aan de uitgevers van de New York Daily Advertiser, gedagteekend Smyrna, 1sten Sept. Na een verhaal gegeven te hebben van de aankomst alhier van het Amerikaansche eskader, gekommandeerd door den kommodore Rodgers en deszelfs eerrol en vriendschappelyk onthaal door den Pacha, wordt de brief geeindigd met het volgende belangryke artikel. "De zaken der Grieken staan zeer gunstig; alle vorige berigten worden bevestigd; en men berigt dat byna al de oorlogschepen, het grootste gedeelte koopvaardy vaartuigen en het paleis van Mahmed Ali verbrand zyn.— De Grieken hebben eene landing te Candia gedaan en hebben Carabusa en Selino genomen, twee belangryke plaatsen Vele andere gunstige tydingen omtrent de Grieksche zaak zyn in omloop.

Het gantsche Sardinische eskader is op den 12den September van Genua vertrokken, voorgegaan van de oorlogs korvet Christine en het fregat de commerce. Vier transportschepen zyn ter gelyker tyd vertrokken met de konsuls, vice konsuls en andere agenten, bestemd om

op verschillende plaatsen van de Barbarysche kust te resideren, en de gewonelyke geschenken aan die gouvernementen te brengen. De Christine is vóóruit gezonden om de zaken met Tripoli te schikken.

In Pruissen is de censuurschap, dewelke voor eenigen tyd geleden gesteld was, over de lessen van de studenten op de universiteiten, &c. afgeschaft geworden.

De Morning Chronicle behelst eene proclamatie welke in Spanje is afgekondigd ter bevordering der zamenzwering van Bessieres, voor de onttrooning van Ferdinand. Men zegt dat dezelve is uitgevaardigd, door de kerk van Spanje; waarschynelyk slechts door een gedeelte van de geestelyken, want het heeft niet geslaagd.

Men zegt dat de nieuwe Spaansche leening zeer waarschynelyk zal slagen ten gevolge van eene geneigdheid door Spanje aan den dag gelegd *om de onafhankelykheid van Zuid Amerika te erkennen*, iets dat zeer met de wenschen van Frankryk overeenkomt.

De expeditie van Corunna is nog niet gezeild. Men vraagt wanneer dezelve zeilen zal?

Eene amnestie wordt op den 13den October in Spanje verwacht, waarin elk een zal begrepen worden behalve de personen, welke by namen zullen aangewezen worden.

Wy zyn verzekerd, zegt de Bordeaux memorial, dat het kabinet van Madrid druk bezig is, om een plan van eene konstitutie te maken, dewelke afgeleid zal worden gedeeltelyk van die der Kortes en het Charter van Frankryk. Het schynt ook dat de geestelyken genegen zyn, om groote opofferingen te doen ter ondersteuning van het publieke crediet.

Hetzelfde dagblad behelst het volgende uittreksel van eenen brief gedagteekend Corunna, den 14den September 1825.

De expeditie voor de Havana is nog niet van Ferrol vertrokken, zy zal waarschynelyk blyven leggen, tot dat zy versterkt worde, door de oorlogs korvet Descubierta, dewelke verwacht wordt met eene lading geweren. Naar den schyn, rekent ons gouvernement steeds op Amerika, om dat behalve de landtroepen, hebben de transportschepen aan boord, bommen, kogels, kannonnen, mortieren van alle kalibres en in groot getalle. Zy zullen gekonvoyeerd worden door de Guerrero, (een oorlogschip) twee nieuwe fregatten, drie korvetten en drie brikken.—De Colombiaansche agent in Londen spaart geene moeite om de expeditie te belemmeren. Men heeft hier berigten ontvangen dat hy twee oorlogschepen en verscheidene fregatten aangekocht heeft, om de expeditie elders op zee te gemoet te gaan. Schoon dat wy op een volkaan leven, zoo genieten wy echter eenige rust. Alle menschen met een weinig oordeel beschouwen Amerika als verloren, en men merkt alle pogingen van het gouvernement aan als een groot ongeluk, welke van geene andere gevolgen kunnen zyn dan de volkomene vernieling van het Schiereiland en de verryking van de kolonien.

Een brief van Bayonna meldt, dat de troepen, welke het leger van die plaats uitmaken, niet langer dan tot den 1sten November zullen blyven; en luitenant generaal Pelleport heeft de magt om dezelven vóór dien tyd af te bedanken, wanneer de oogst slecht mogt uitvallen. Het gouvernement heeft orders afgevaardigd, dat een gedeputeerde van elke provintie van Biscaye en het oudste lid van elke van de andere provintien van het ryk, te Madrid zullen moeten verschynen; tot welk oogmerk weet men niet.

Private brieven melden dat de keizer van Marocco, al de inwoners van de stad Mettenez door de kling heeft laten springen en de stad geheel vernield, uithoofde van den laatstleden volks opstand.

Het schynt dat het berigt hetwelke wy vóór eenigen tyd geleden gegeven hebben, wegens den toegang in de havens van Frankryk, welke aan de schepen komende van de Nieuwe Amerikaansche Staten is verleend geworden, welgegrond is. Onder dagteekening van Parys, primo October, vinden wy gemeld, dat de Heer Rocafuerte, de Mexikaansche zaakgelastigde te Londen, *eene voorloopige schikking* gemaakt heeft met het Fransche gouvernement, en handel agenten benoemd heeft voor de havens van Marseille, Cette, Bordeaux en Havre; aan de zyde van den koning zullen er kooplieden daartoe benoemd worden voor de havens van Vera Cruz, Alvarado en Tampico.

De Journal du Commerce zegt dat de koning zeer werkzaam is geweest, om dezen maatregel te weeg te brengen: iets zoo noodzakelyk voor dit land; en dat dit met de nieuw gemaakte schikkingen met Hayti alles is, wat de kooplieden zouden hebben kunnen verwachten, verwezentlyk te zien, in den korten tyd van een jaar na dat zy hun verzoekschrift ingeleverd hebben om in handels betrekkingen met de Nieuwe Wereld te komen; en, wordt er verder bygevoegd, de kooplieden bereiden zich voor, om al de voordeelen voor hen te zien verkrygen, in het vaste vertrouwen op de bescherming van het gouvernement.

LONDON, Sept. 10.

Although no express has arrived from Paris the whole of the day, a French mail has been delivered from the Post Office, but the only private communications of any interest conveyed by the packet are from Spain. From Bilboa it is asserted positively, but without the statement of any authority, that the French troops were about to take possession of some of the fortresses of Portugal, as well as of Spain; and the collection of any army at Bayonne, and in the neighbourhood of Narbonne, gives some countenance to this belief, which, it will be remembered, was also mentioned in some slight degree at Lisbon at the date when the last packet left the Tagus. From Cadiz the dates are 23 days old, but they are nevertheless the most recent accounts in London, and they represent that Andalusia was in a more tranquil state almost any other part of Spain, as the French troops had exerted themselves to expel the banditti that frequented the mountains. The crops of grain throughout the Peninsula were so short this year, that the importation of wheat was still allowed into Cadiz and many other ports. This system would be continued till the end of September, when it would remain for the government to decide whether any change ought to be made. The universal expectation was, that the trade would not be stopped during the whole winter.

It seems that the Haytien government only adopted the views of France, as to the recognition of their independence, on the refusal of England to place them on the same footing as the South American States. In consequence, they feel much displeased at our conduct, and, it is said, are resolved that our trade to St. Domingo shall feel it. A difference of 7 per cent, on importation has already been made against England, and a correspondent diminution made in favour of goods imported from France; and it is apprehended that further measures, of a similar nature, will forthwith be adopted.

The following, we learn, were the questions transmitted to our government by the president of Hayti, the answer to which was, " that Mr. Canning had received the communication, but that he (Mr. Pianta) was desired to state, that the Right Hon. Gentleman was surprised that the questions should have been put to him, and *declined answering them.*"

1st. If Great Britan would send a commercial agent to Hayti to protect its trade?

2nd. If Great Britain would receive a Haytien agent in return?

3d. If Great Britain would permit the Jamaica packet, outward bound, to leave a letter bag at Jacquemel, (not many hours' sail out of her regular course); and in return the Haytian government would send the return letters to Crooked Island at its own expense, in order that they might be forwarded by the Jamaica packet to Europe, as she always touches there?

4th. Whether Great Britain would, in the event of France renewing the negotiations for the independence of Hayti, offer her services, oppose the measure, or remain neutral?—*News, Aug. 22.*

The mercantile house at Stockholm, which has purchased some *Swedish ships of war* for the Colombian navy, has advertised for sailors in Norway to assist in forming crews for that service.

London, September 30.

On Saturday last, the Seaton, White, of Aberdeen, sailed with about 80 passengers from that port, chiefly tradesmen and labourers, with their families, for Cromarty, where they embark on board a large ship, the Planet of London; which vessel, from the above addition to their numbers, carries out from that quarter, it is said, 300 to 400 emigrants for Buenos Ayres.

FROM AMERICAN PAPERS.

New York, Oct. 21.

Naples, Sept. 14.—Letters from Perpignan of the 3rd of September state, that some armed bands are organising themselves in Upper Catalonia, on the banks of the Segre. One of those bands lately fell in with a rich individual of Courdonza, a small village of Spanish Cerdegne, who was going to visit his estates below Leo Urgel; they made him dismount, and asked him many questions; among others, where he paid his contributions; he answered at the Chief Treasury Office at Poycerda. Pay them no more, said they—you shall soon be obliged to pay them to us—we have no want of money yet; and at the word the bandits displayed to him a great number of piasters, in the possession of every one of the band. This troop was about 400 strong. They have taken a position at Oleana, on the left bank of the Segre, seven leagues from Leo D' Urgel, and nine from Balegner. Oleana is defended by its situation. It is said that a post has been established at the Bridge of Paramola. The Executive of Poycerda is alarmed and has required troops from the king's lieutenant at Mont Louis, who refused them, adding, that he could not presume to dispose of the troops without an order from government. It is as confidently said that the local governor addressed a similar request to lieutenant general Rottenburg, and that he received a similar answer.—We have no knowledge as to the Chiefs who command these bands.—*Constitutionnel.*

November 9.

We are favored with the following interesting extract of a letter from Smyrna, dated August 30, to a gentleman of this city.

" We have had a visit from the United States' squadron under the command of commodore Rodgers, consisting of the North Carolina, Constitution, Ontario, and Erie. This visit has had the effect of raising the American character to its full merit with the Turks, and has without contributed towards the establishment of the most friendly relations with the United States, as the Turks are well disposed towards a nation that wants nothing of them but a free trade. From several conversations we have had with some of the most distinguished minister at Constantinople, we know that no difficulties will be made for a commercial treaty with the United States, and that they will be treated on an equal footing with other nations. Even now American vessels can go to Constantinople and to the Black Sea without the least difficulty on the part of the Turks. There is therefore no reason to apprehend that a treaty might not be negociated that would be highly interesting to American commerce. We think that commodore Rodgers has had some communications with the government on this subject, the result of which will be made public.

"The Greek cause is lost if not assisted by some other power. The English seem to interest themselves a great deal—they act not for the Greeks, but for their own interest. The Greeks generally are not sufficiently virtious and enlightened to know the value of the cause for which they pretend to fight."

Latest from Europe.—The ships Wm. Byrnes, capt Cobb, from Liverpool, Oct. 12th, and Hudson, capt. Champlin, from London, which left Cowes the same day; arrived last evening, bringing papers to the date of their sailing.—The Wm. Byrnes is only 21 days from Cape Clear.

The Brandywine frigate arrived at Havre on the 4th of October, with general Lafayette.—Capt. Champlin informs, that the Brandywine put into Cowes on the 8th, on her return from Havre, leaking badly in her upper works, and would be obliged to re cork.

Advices from Calcutta to June 7, state that the British had taken Donabew, and the king of Ava had sent proposals for peace.

A Trieste article of Sept. 21st, says, the Greeks have taken several European vessels, laden with warlike stores, from the Turks. Missolonghi is entirely free on the side of the sea, but the blockade on the land side is not as yet raised. Several combats have taken place, which terminated in favor of the Cross. Numerous corps of guerillas threaten the rear of the army of Redschid Pacha, and they have taken several convoys of arms and ammunition.

It appears that on the 10th of August an attempt was made by Canaris to burn the Turkish fleet in Alexandri. Three fire ships entered the harbor disguised as European vessels. The first was soon recognised, and those on board perceiving this, set it on fire in the middle of the harbour, and to the windward of 100 European merchantmen and a French brig. The crew got into their long boat and fled, leaving the pilot on board the fire ship, which burst into the flames, but, fortunately, did not explode, perhaps for want of sufficient combustibles: passing through the forest of masts it ran aground. The other two fire ships seeing this, took flight; a couple of balls which the French brig fired at the long boat of the first reached, but did not injure it. If this attempt had succeeded, not a ship would have escaped.

The expedition for Havana was to leave Ferrol on the 1st of October.

Gen. Roche, and Mr. Washington, have left Napoli di Romania, and gone to Syra.

An American ship, from Pisco, with Spanish officers, and troops, arrived off Cadiz, Sept. 20.

Advices from Montevideo to August 11th, stated that Buenos Ayres was still blockaded by the Brazilians.

The foreign enlistment act has been proclaimed in England. Two vessels bound to Greece laden with arms, &c. were detained at Deal on the 8th ult.

A Greek brig of war, commanded by a son of admiral Miauli, has arrived in England with dispatches for the British government.

The Swedish government has refused permission to Swedish subjects to navigate the vessels recently sold to South America.

A letter received in England, states that the American squadron landed a negociator at Smyrna, who was instructed to demand of the Turkish government the free navigation of the Black Sea for American vessels.

ST. THOMAS, Nov. 12.

STATE OF COLOMBIA.

(From the New York Evening Post)

Colombia.——The interesting information contained in the following letter, is communicated by a gentleman well known in this city, and who has for several years been a resident in South America. The view which he gives of the present state of Colombia is the more acceptable, as we have had but few pens employed in sketching a country which is now of great political and commercial importance and which bids fair to hold a high, if not the first rank among the South American Republics. To capitalists, men of enterprize, and emigrants, the facts which it so clearly elucidates must be particularly acceptable. We have full confidence in the correctness of the writer.

" *La Guayra, July* 23 1825.

" This is not the country, whatever it may become in time, either for printers or editors — Without readers, what field is open for writers? And be assured that it may require a century to disseminate knowledge, and excite a liberal curiosity, *generally* among the people. Suppose the sun to shine on a nation of blind men, how fruitless were the fountain of light without an

eye to observe and profit by it? Nevertheless, I am still sanguine in the belief of Colombian grandeur, in all respects; but I am bound to behold and describe *actual things* just as they are, else I might mislead you and others into wild and ruinous adventures.

"Never since the commencement of the revolution, have its friends and advocates been able to support the pettiest gazette, (*even in Caracas*) with steadiness All prematurely dwindled and vanished. A few persons would set up a press *on occasion* and contribute quotas to defray expenses; a paltry or a valuable paper would flutter a few weeks or months, but finding no root for want of a community of readers, was certain to perish. The only gazette which survived in Caracas, *in spite of indifference*, is the 'Colombiano,' a weekly print, established and maintained *by a London Mercantile house* In *all* Colombia. says an acquaintance of mine, there are not 1000 persons who peruse gazettes of any kind. Yet these people, wherever they have a chance of learning, have very clear heads and quick perceptions. Their *desendants* will form a great republic.

"How then, you would ask, did Colombia persist triumphantly in carrying through her revolutionary contest? This struggle was produced by a great impulse, when there were a few eminent men capable of rallying their countrymen, and of *forming* wise institutions.

"Most of those however died during the war, and now their country is extremely embarrassed for want of practical talents. Manuel Torres, could he rise from the tomb, with his financial knowledge, would be more valuable to Colombia, than all her Congress, her secretaries and vice president. Bolivar, ingenious, generous, and disinterested, a genuine patriot,—lacks entirely all *fitness for business*, WHICH HE DETESTS. It has been a common saying of his, that "a man would only lose *in civil office* the reputation he gains by any other career!" This aversion, which is unfortunate for his country, is the true secret of his keeping aloof in Peru. He *is* more wanted here than there, and *always* was. Barbarity itself may sometimes be (though rarely, I grant) a substitute for patriotism. The inhabitants of Cundinamarca and Quito are represented as endowed with humane, hospitable, tractable dispositions; in all the maritime sections of Venezuela, &c. the people, if *people* one can style them, are exactly the reverse. Eight, yes, nine-tenths, like mere savages, bitterly hate *all* foreigners whatever. With this barbarous feeling forever in their hearts, and beastly reproaches forever in their mouths, the sambos, blacks and mulattos, (aided by handfuls of British and Irish troops) had been the bulwark of Colombia See how the worthless may be instruments of achieving national benefits for posterity! Tame whites elsewhere submitted to Spain, while rancorous savages resisted her. They, with *most* of their leaders, it must be confessed, only contended to place themselves in the stead of Spain, and to domineer like her: for they had not learned justice, and knew not the meaning of republicanism, of course.

"Thus the revolution in the field rolled a way: thus it leaves the grander revolution in morals and knowledge to begin. Doubtless a great melioration will slowly succeed; for industry will create opulence—opulence beget education and refinement. But, *as yet*, foreigners are not safer *here** than in Hayti. In litigation of any kind, if it ever be necessary, nothing but a secret bribe can purchase any share of justice. (Remember, I exclude the upper class, with the high court of Caracas, from this classification)—It is owing to this hostility, that foreigners are discouraged from cultivating estates: for these native *Peones* will not work on any tolerable terms, and are sure to pillage them at all events. Foreigners, then, must direct their footsteps to other sections of Colombia. Merchants indeed, in a few instances succeed; as do shoe makers, and sometimes cabinet makers. In most cases the laborious classes would prosper better in any other, can overcome the obstacles in their way. They alone can smooth the path by a golden or silver roller—so to speak. From the nature of products, and train of commerce, it requires ducats, as Shylock says, "to make ducats breed." For the moneyless and friendless there is no spot on the globe more dreary; because the fewness of industrious branches in us, insures a proportionate paucity of resource. Not a road for carriage in all this country, not a canal.—When these extend, many an article of American workmanship, in wood and iron, &c. will find their way to the interior. *Now*, the country is glutted with imports, and nearly bankrupt.

"My general opinion of Colombia is altered only by the *preserve exception* offered by the inhospitable class in Venezuela, &c. Yet there in spite of themselves, and without much political weight, have obtained advantages for others. On earth there is not a more dignified, polite, or intelligent set of men than the better class in Colombia. Experience is all they want to emulate the most illustrious models.

"It is probable, I think very probable, that Venezuela will insist on a federal frame of government, instead of the present. This belief or some past conspiracies (crushed in the shell) may have induced Congress to adopt a severe law, at last session, against sedition or revolt,&c.

"You already know the varied resources of this territory, mineral, animal and vegetable. If labour natural to man, Colombia would flourish like one of the palm trees: but this *habit* which necessity sooner forms in cold than in sultry climates, is still wanting to *perfect* the developement of her capabilities. Nothing will hasten it more than the incentive of gain. Avarice itself is a sworn foe to indolence.

"Emigrants may thrive in New Grenada, in Mexico, in Cuba, La Plata, Paraguay or Chile, *not in the strip of territory before described.*—A deadly climate, and mortal hatred, treachery, perfidy in every form, are ready to assail them. Who succeed *here*? A few who availed them selves of a season of speculation—some rich men capable of contracting to work mines, or introduce steam boats; privateers men, and a *small* handful of mechanics. Who stretches the catalogue farther, exceeds the truth.

"News we have in great quantity, though its quality renders it impressive in the existing attitude of nations. Discontent is spreading in Venezuela at the dissipation of the late loan by this government, who talk of another loan to discharge its interests! There is some uneasiness at the movements, more at the probable designs of France, &c. England is reported to be preparing in advance for a contest by sea; in anticipation of which the Dutch government, is fortifying Curaçao like another Gibraltar.—This will be at the expence of *John Bull*, for a naval arsenal, station and rallying point, in the event of hostilities. That barren island is not worth a stiver to the Dutch. Would *they* then fortify it by an expenditure of 4, 5 or 6 *millions of dollars*? No.—Why not cede it then at once? Holland would do so if Britain made the demand, from which she only abstains that France might not thence derive a pretext and precedent for occupying Cuba or Porto Rico, under cession from Ferdinand VII. Such are advices and comments."

* I speak solely of the maritime tract from the Orinoco to Porto Bello, or the Chagres.

NEW YORK, Oct. 20.

European intelligence—The ship Meteor, capt. Wilson, and the packet ship James Cropper, from Liverpool, have furnished the editors of the Commercial Advertiser with their usual supply of English papers, embracing various London journals to the 14th and Liverpool to the 16th of September inclusive.

We have as usual a great variety of news from Greece. All the latest and apparently most authentic accounts agree in one particular, and no more; this is, that the Turks have been repulsed with great loss, in three successive attempts to take Missolonghi by storm. The particulars of the last onset, and the effectual and bloody overthrow of the assailants, will be found among our extracts. It is to be regretted, however, that a precipitate flight, saved the most valuable portion of the Turkish navy from destruction.

The following is an extract of a private letter from Corfu, dated Aug 14. It gives a more detailed account of the attack upon Missolonghi, which appears to have terminated by a signal triumph in favour of the Greeks.

Corfu, Aug. 14—No doubt remains of the entire defeat of the besiegers of Missolonghi. Redschid Pacha, having attempted three different times between the 13th and 16th of July to take that place by assault, and having been driven back each time with considerable loss, assembled fresh troops in order to try the success of a fourth attempt. He, however remained irresolute till the arrival of the Turkish fleet under the capitan Pacha, which also blocked Missolonghi closely by sea. The capitan Pacha having landed a quantity of artillery and several Europeans, sent to the commanders of the European vessels on that station,to request of them to persuade the inhabitants of Missolonghi to capitulate, on being permitted to retire with their arms and all their possessions. These good mediators, from pure philanthropy, endeavoured to induce the inhabitants and Chiefs to accept the generous proposition of the Pacha, by representing to them the danger they would be exposed to if they did not, and telling them that Ibrahim Pacha was in the heart of the Morea, that our mariners disagreed, that the Spezziotes were transporting their families to America, and that the Hydriotes were preparing to do the same; and they said many other things suggested to them, by their desire to save so many persons from the unsparing anger of the great Aga; but all their rhetoric had no effect on Bozzaris. Many chiefs hesitated and seemed inclined to surrender, thinking they might confide in what was told them, and trust to the counsel of so many brave men. But the hero Bozzaris told them, that he and his 500 men would remain and become victims of their devotion to their country. He, therefore, sent away the mediators with words dictated by the bitterness of his soul, and they returned to the Pacha with his answer, begging him to pay no attention to the words of men driven to despair, but to treat them with his accustomed philanthrophy, on his becoming master of the place.—In concert with Redschid Pacha, he began then to prepare for the assault; which took place early in the morning of the 2d August. The capitan Pacha sent 100 small armed vessels, with 5000 men, who began the attack by sea, whilst Redschid Pacha, with 30 000 as it is generally said, seconded him by land. The engagement was obstinate; the sky was hidden by the smoke, and the earth trembled from the shock of the cannon. The battle lasted six hours, during which time the European commanders could see nothing on account of the smoke. At last, the cannonading ceased, and 2 hours after, when the smoke had a little subsided, they saw the standard of the cross still remaining on the fortress of Missolonghi. Then the commanders approached to their boats, and saw how terrible the defeat of the barbarians had been. The trenches were filled, and the sea covered with dead bodies. They say there were fifteen thousand killed and wounded. In the meantime arrived Miaulis, and the captain Pacha was obliged to flee to Castra, on which the Greeks burned one frigate, one corvette, one schooner, and took all of the 100 small vessels which had been engaged in this affair. Thus ended this famous expedition against Missolonghi. The land forces fled, pursued by our troops. On the 4th of August, the captain Pacha appeared in the waters of Zante,and Miaulis was in chase of him. This news was brought us by eye witnesses of the combat, among whom were the Austrian commander, Bouratovicto, and the captain of an English frigate arrived at Corfu. The bells of Zante rang from the morning to the evening. The people seized on several merchants, who were known to be in the service of the captain Pacha and Ibrahim Pacha, and would have put them to death, had not the local government prevented it. The Austrian vessels in the port were ordered to retire, lest the enraged multitude might do them some injury. Thus have all the hopes of the enemy, and of those Europeans, who aided them, been frustrated."

Despatch from general Colocotroni to the minister of war, dated from Maguhana, July 3.

As soon as I learnt, early on the morning of the 4th inst. the news of the enemy's being on the point of landing their new forces at Navarino, I formed the resolution of attacking Ibrahim Pacha at Tricorpha with all my forces, of beating him, and thus deprive him of every hope of joining the reinforcements which were coming to his assistance. I therefore ordered Demetrius Caliopolo to occupy the position of Valtezy with 2000 men, and generals Canello and Pappazoni, as well as my son Gennaos, to guard the entrenchments of Tricopha with 300 men: whilst at the same time I ordered the officers Zaimi, Lendo, Notara, Petimeza, and Suliotti, who had 4000 men at Lividi, to advance upon Scherpa, that they might be ready for action in case of necessity. Caliopolo immediately took possession of the post assigned to him;the troops arrived at Scherpa towards evening, but Deligianni, Gennaos, and Pappazoni, having received on their way a letter from Zaimi, Lendo, and Notara, in which it was announced to them that the latter were not ready to march, and that it would be impossible for them to arrive that night (though they were, however, on their way, in consequence of more urgent orders which they received), Canello and Gennaos did not occupy all the positions of Tricorpha. Zaimi, Lendo and Notara, who arrived at Scherpa at 4 o'clock in the evening, lighted their fires, so that the enemy thinking our troops had assembled, set out from Tripolizza in order to occupy Tricorpha.

When Deligianni and Gennaos afterwards learnt the troops had arrived at Scherpa, they also executed my orders; but arriving at Tricorpha along with the enemy, they could not get possession of all the positions necessary, a part being already taken by the enemy, and under these circumstances the battle commenced; general Calcopolo left Valtezy to join in it, but he was attacked by the enemy in the plain, and obliged to retire into his former position. I arrived at Scherpa just at this moment, and gave orders that general Notara should take possession of a hill, and another officer another hill, near to and commanding Gennao's position.

The contest lasted five hours in the entrenchment of Deligianni and Gennaos; the enemy had not yet drawn out all their forces, which were partly dispersed on the plain in search of provender. They sent for reinforcement from time to time to their friends at Tripolizza, and I did the same to mine at Scherpa. After these five hours engagement I ordered general Londo to make the Calavrytanos advance to the neighbouring hill, and to conduct them to the fire.—The enemy, however, now advanced with all their forces, under the command of the Satrap, (Ibrahim Pacha) and fell precipitately on the entrenchment of my son Gennaos, who resisted the attack most courageously. General Pappazoni fell gloriously in the struggle. The enemy then attacked the other entrenchments, and the battle became general and so desperate, that I do not remember having ever witnessed any thing equal to it.—General Notara, against whom the enemy directed their most furious efforts having lost his Adjutant Chresto Panagula, who had been slain after the most vigorous defence, and having himself run great danger of being made prisoner, could no longer keep together the Corinthians, and generals Deligianni, Londo, and Notara, who had also been in great danger, were at length forced to abandon their positions, after the loss not only of general Pappazoni and the adjutant Panagula,but of eleven other superior officers—namely: G Alonitiotti, N. Tobaccopulo, Papa Costa, Bura, Joco, and his brother, T. Bazi, M. Patsalis, and A. Papadopulo, who were all killed on the field of battle. The pernicious example of the Corinthians, being imitated by the greatest part of the Calavrytanos occasioned our general retreat, though in this battle we only lost thirty Greeks, whilst the loss on the enemy's part was not less than six hundred men, both horse and foot and among them many superior officers.

All our troops are now assembled on the plain of Allionsthene of Lividi, and up to this moment we have not had any new engagement.